No. 17. A°. 1832.

SURINAAMSCHE COURANT.

MAANDAG DEN 27sten FEBRUARIJ.

ALGEMEENE SECRETARIJ.

Den 23 Februarij 1832.

Alzoo CAREL WILLEM BOONEN, M. J. CLAVER en L. THIJM, in qualiteit als gemagtigden hier te lande van G. VAN HOOGSTRATEN en ZOON te *Dordrecht*, en in die relatie administrerende de Plantagie *Marienbosch*, gelegen aan de rivier *Commewijne*, zich bij rekeste aan den Hoogen Raad der Nederlandsche West-Indische Bezittingen hebben geadresseerd, met verzoek om de Slaven met namen: *Joseph, Profijt, Minus, Minerva* en *Tutie*, van opgemelde Plantagie af- en over te schrijven op de privé naam van hunne principalen voornoemd,

Zoo is het, dat de Hooge Raad goedgevonden heeft alvorens op dit verzoek te disponeren, op te roepen al de genen welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich daartegen te verzetten, om binnen *veertien* dagen na de dagteekening dezer, hunne schriftelijke oppositie ter Algemeene Secretarij in te dienen; zullende bij gebreke van dien, na dat gemelde termijn zal zijn verstreken, door den Hoogen Raad zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

ALGEMEENE SECRETARIJ.

Den 26 Februarij 1832.

Alzoo JOHAN HENDRIK STEFFENS, zich bij rekeste aan den Hoogen Raad der Nederlandsche West-Indische Bezittingen heeft geadresseerd, met verzoek om te worden benoemd tot Straatvoogd over de Slavin *Saratje*, aankomende den Boedel wijlen WILLEM HENDRIK SNIJDERS,

Zoo is het, dat de Hooge Raad goedgevonden heeft alvorens op dit verzoek te disponeren, op te roepen al de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich daartegen te verzetten, om binnen *veertien* dagen na de dagteekening dezer, hunne schriftelijke oppositie ter Algemeene Secretarij in te dienen; zullende bij gebreke van dien, na dat gemelde termijn zal zijn verstreken, door den Hoogen Raad zoodanig worden gedisponeerd als bevonden zal worden te behooren.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

ALGEMEENE SECRETARIJ.

Den 26 Februarij 1832.

Alzoo OLTMAN EIJLERS en VICTOR KUVEL, in relatie als gemagtigden van de uitlandige Vrouwe J. E. PRINGLE, geb. ROEPEL, zich nader bij rekeste aan den Gouverneur Generaal *ad interim* bij non sessie van den Hoogen Raad hebben geadresseerd, met verzoek dat aan hun bij vervroeging van den termijn van aankondiging, Brieven van Manumissie voor de Mulattin *Doortje*, gemelde Wed. PRINGLE in eigendom toebehoorende, moge worden uitgereikt.

Zoo is het, dat zulks bij deze ter kennisse van de daarbij belanghebbenden wordt gebragt, ten einde elk en een ejgelijk dewelke vermeenen mogten zich daartegen te moeten verzetten, op te roepen om vóór den 2 Maart e. k., hunne schriftelijke oppositie ter Algemeene Secretarij in te dienen; zullende bij gebreke van dien, na dat de gemelde termijn zal zijn verstreken, de verzochte Brief van Vrijdom worden uitgereikt.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 18 December.

Reeds sedert een geruimen tijd heeft zich de Engelsche regering onledig gehouden met het ontwerp van eenen korteren communicatie-weg tusschen Engeland en Oost-Indien, dan die om de Kaap de Goede Hoop. De roode zee scheen daartoe de meest voordeeligo gelegenheden aan te bieden. Men kon op dezelve tot naar Sicez geraken, van daar de depeches te land naar Alexandrie verzenden, en dezelve eindelijk over Maltha en Gibraltar te laten aankomen. En even zoo ook omgekeerd van Londen naar Calcutta.

Men heeft in dit opzigt geheel onlangs eene proef genomen. Eene stoomboot met 2 werktuigen van 160 paarden-kracht, heeft den afstand van Bombay tot Sicez in 21 dagen afgelegd. Een renbode bragt toen de depeches binnen vier dagen over Cairo naar Alexandrie. Zij kwamen van daar over Maltha in 8 dagen naar Gibraltar, en van deze laatstgemelde plaats in 7 dagen te Londen. Men kreeg dus de berigten uit Indien in 40 dagen, en men mogt hopen, dezen tijd nog te zullen bekorten.

Intusschen heeft men zich beklaagd over de beduidende kosten, welke deze proefneming veroorzaakt heeft. Men heeft depôts van steenkolen te Aden, Dgidda, Mokka en Kossier gevestigd; maar wijl men de brandstoffen met scheeps-gelegenheden derwaarts henen vervoeren moest, kwam jeder ton daarvan op zes pond sterling te staan, hetwelk, wijl de werktuigen elken dag elf tonnen verbruikten, eene dagelijksche uitgave van 66 ponden sterling, (792 guldens) alleen voor dit artikel, uitmaakte. Dadelijk na deszelfs aankomst te Sicez keerde het schip weder naar Bombay terug.

De Pacha van Egypte scheen dezen nieuwen geopenden gemeenschaps-weg door zijne Staten ongaarn te zien, en men durfde dus niet vooronderstellen om van dezen weg op den duur met genoegzame veiligheid te zullen gebruik kunnen maken. En het was, ten einde deze ongelegenheid te vermijden, dat men besloten had, om voortaan eenen anderen weg te kiezen, namelijk, zich van Bombay naar Bassora te begeven, den Eufraat van daar tot 6 uren van Aleppo te gemoet te stevenen, (voor zoo ver het tot daartoe voor een stoomboot vatbaar is, waaraan men niet twijfelt,) van Aleppo de depeches te zenden naar Alexandrette, dan naar Maltha en eindelijk naar Falmouth.

Men zou tot het afleggen van dezen weg niet meer dan hoogtens twee en dertig dagen behoeven te gebruiken; namelijk van Bombay naar Muskat, 8 dagen. Van daar tot Bassora, 4 dagen; van daar weder naar Aleppo, 5 dagen; van Aleppo naar Alexandrette, 1 dag; voorts naar Maltha, 4 dagen; dan naar Gibraltar, 4 dagen; eindelijk van Gibraltar naar Falmouth, hoogtens 6 dagen.

BRIEF EENS REIZIGERS IN NOORD-AMERIKA.

Ik heb eenen afstand van tweehonderd en twintig uren doorreisd, mij door den vloed laten wegslepen, en heb tegen den stroom opgewerkt, langs ijzeren glijdbanen gevlogen, en ik ben op kanalen en overwegen vol slijk gevaren, in gezelschap met menschen van allen stand, met vrouwen en kinderen, die zich in de koetsen of in de tierende stoomschepen te zamen hoopen; want de Amerikaansche reizigers bekommeren zich weinig om ongemak of om ongelukken, zoo zij maar de plaats hunner bestemming schielijk bereiken. Ik heb, zonder de grensscheiding van den staat van New-York over te trekken, Hudson, Trocy, Utica, Rome, Syracuse, Mexico, Washington, Polawsky, Wilna, Karthago, Turyn en Leyden bezocht; want men heeft onder ons de uitzinnigheid, om de meest beroemde namen aan de gemeenste dingen te geven: Rome is een gehucht, door slijkige moerassen omgeven in dat opzigt ten minste de eeuwige stad gelijkende; zij noemen een oud paard Blucher, een' stier Constantijn, een dik logementmeisje Cornelia, naar de moeder der Gracchen, eene trekschuit verkrijgt den naam van Napoleon, een wijnhuis dien van Lafayette; de staatkundige vertoogen, die de eerste de beste ter insertie aan een nieuwsblad zendt, wordt met bescheidenheid Tracitus of Machiavel onderteekend, en de schroomvallige redacteur zal niet nalaten die mededeelingen onder de namen van Tracitus of Machiavel, van wien hij dezelve vrachtvrij ontvangen heeft, te plaatsen.

De afstand van New-York naar Albany wordt op honderd en vijftig mijlen (50 uren) gerekend; eene stoom-vaartuig doet de reis in 10 uren, 5 uren in het uur, een uur in tien minuten; dit is het maximum van snelheid van soortgelijke vaartuigen. De werktuigen, die door stoom bewogen worden, verteren eene verbazende hoeveelheid hout; deze brandstof wordt uit het ligtste harstachtige hout gekozen, en men heeft er de voorkeur aan boven steenkolen, daar de vlam noodig tot de ontwikkeling van de stoom is. Te Philadelphia begint men het anthracite te gebruiken, men doet, om vlam te verkrijgen, eenen stroom van den damp die dezelve voorthrengt, in het fournuis vloeijen.

De barsting van de ketels is een zeer zeldzaam toeval in het oostelijk gedeelte, maar gebeurt dikwijls op den Missisippi; deze ongelukken hebben sedert de invoering van dit middel van vervoer, het leven aan meer dan duizend menschen gekost. Het fraaijste stoomvaartuig van de Vereenigde Staten, en gevolgelijk van de geheele wereld, is de John Bull van Montréal, deszelfs werktuig bezit eene kracht van 260 paarden; de inrigting van hetzelve is uitmuntend: ieder gezelschap vindt er afzonderlijke vertrekken.

Door geheel Amerika spreekt men van het maken van ijzeren baanwegen. Eene schuit door paarden getrokken, legt op een kanaal 5 à 5 mijlen per uur af; eene stoomboot reist tegen 15 mijlen in het uur en op ijzeren baanweg (rail road) van Albany gaat men met de snelheid van zestien mijlen in een half uur, of elf uren in het uur.

Dit is eene geheel nieuwe omstandigheid in de geschiedenis van de beschaafde zamenleving; met de nijverheidswoede van de Amerikanen, zullen binnen tien jaren hunne aloude wouden een wonderlijk tooneel vertoonen; al hetgeen zij noodig hebben, trekken zij daaruit door ze te vernietigen, en overal worden zij door Russische bergen vervangen; maar Russische bergen voor de snelheid alleen,

MENGELINGEN.

OVER DE VADERLANDSLIEFDE EN HELDENDADEN EENER VROUW,

(Der Preussische Patriotenspiegel).

De heldenmoed eener vrouwe verdient wel onze bewondering. Het is lofwaardig, wanneer de vrouw, welke de boeijen des tederen gevoels en der stille huisselijkheid draagt, uit haren beperkten werkkring tot het gebied des vrijen levens zich verheft, en moedig die zwarigheden overwint, welke de mannenwereld niet kent, en dus in haar ook niet altijd waardeert.

De deugd in het gewaad der ruwe natuur is als eene lichtende star in de duisternis; verschrikkelijk is voor de menigte de beteekenis, welke hare stralen aan de aarde verkondigen. Maar de deugd, onder het oog van eenen meer vriendelijken hemel, in eene gelukkiger natuur, welke meer is, dan het donker bewustzijn van een hooger beroep, gelijkt naar eene heerlijk opgaande zon, welke den ontwaakten Genius der edelste vrijheid en menschenliefde in deszelfs schoonsten luister vertoont.

Zoo was *Maria Werder*. Zij leefde in eenen gelukkigen, maar kinderloozen echt, nabij *Sagan*, in *Silezië*, alwaar haar echtgenoot een klein landgoed bezat.

Toen, na den slag van *Jena*, de *Franschen* en derzelver bondgenooten, de *Bijerschen* en *Wurtembergers*, *Silezië* overstroomden, aarzelde Werder nogtans, bij de oproeping de wapenen op te vatten, omdat hij overtuigd was, dat deze weldra met de *Sileziers* zich zouden verbinden, om den algemeenen vijand over den *Rijn* te jagen. Toen eerst, toen zijne vrouw verklaarde, dat zij hem verzellen en ook den oorlog wilde leeren kennen, besloot hij daartoe.

Kort vóór de verovering van *Glogau* kwam Maria met haren man in *Breslau*, alwaar toen het middelpunt der snelle wervingen was. Door de zon gebruind en met een sterk ligchaam, kon zij in hare verkleeding overal voor eenen man doorgaan; ook hare diepe stem misleidde, en zij werd aanstonds als Huzaar aangenomen. Haar man, echter, welken men als een ijverig vaderlander en bemiddeld ingezeten kende, kreeg aanstonds den rang van Officier.

Het korps, hetwelk nog niet geheel geordend was, moest weldra *Breslau* verlaten, en nam zijne stelling bij *Strehlen* in, om *Breslau* te ontzetten. In de nabijheid van *Schweidnitz* stond de afdeeling, waarbij Maria diende. Een gedeelte der belegeringstroepen van *Breslau*, had de *Pruisen* aldaar teruggedrongen, om zich naar *Brieg*, *Neisse* en *Glatz* te keeren. In een heet gevecht kreeg Maria een schampschoot aan de dije, en bij het verband zeide zij zeer naïf tot haren man: »een gevecht is toch zoo erg niet, als gij mannen hetzelve schildert."

De Heelmeester, die bij haar geroepen werd, ontdekte hare sekse; maar zij bleef getrouw aan haar eenmaal opgevat voornemen. Maria werd weldra genezen; maar in een grooter gevecht, verloor zij, door eenen sabelhouw, den kleinen vinger der regterhand.

»Een van tien blijft negen!" zeide zij schertsende bij het eerste verband, en hare bloeijende gezondheid verachtte de smarten der wonde, van welke zij weldra hersteld was. Zij was met haren man der gevangenschappe ontkomen; en naauwelijks hoorden zij, dat een ander *Pruissisch* vrijkorps gevormd werd, of zij snelden daarhenen, en traden bij *Naumburg* weder in dienst.

Op den terugtogt naar *Christiansstad* gaf zij den raad, om de *Bober*-brug aanstonds af te breken. Het korps werd het gewaar, dat deze raad niet opgevolgd was! In het *Priebusser*-woud bleef zij de getrouwe gezellin van haren man, en kort daarna was zij mede onder de dapperen, die in *Sagan*, eene afdeeling *Beijersche* troepen, van 80 man, opligtte; 22 Huzaren volvoerden dit waagstuk. Kort hierna, van haren man gescheiden, ontmoette zij eene veel magtiger *Fransche* wacht, en werd, met 6 krijgsmakkers, ontwapend en gevangen genomen, en naar elders gebragt. Deze gevanneming was des te onaangenamer, daar het fransche voetvolk was, hetwelk de *Pruissische* Huzaren in het digte bosch omsingelde. De overste, voor welken de gevangenen gebragt werden, zag Maria scherp in het oog, en begon met haar een gesprek; hij vermoedde hare sekse, en liet haar een beter kwartier aanwijzen, dan aan hare lotgenooten. Zij verzweeg hare sekse ook niet langer voor hem, en door een vertrouwelijk gedrag zocht zij hem gerust te stellen, om des te gemakkelijker eene poging ter ontkoming te kunnen wagen. Kort daarna ontsnapte zij, en ontkwam gelukkig. Door verkleeding gelukte het onzer heldinne, weder naar huis te komen. De hoop, haren echtvriend weder te vinden, was verijdeld; want niemand wist iets van hem. Zij verkropte haar verdriet, en begaf zich den anderen dag reeds weder op weg, om haren man op te zoeken. In vrouwenkleeding aanvaardde zij eene nieuwe reeks van lotgevallen; maar zij had nu met zoo menigvuldige en zoo groote gevaren niet te strijden. Overal ontving zij treurige berigten op hare navorschingen; en na drie weken keerde zij terug, zonder zelfs een spoor van haren man te hebben ontdekt. Zij vermoedde nu, dat hij gevangen genomen en naar *Frankrijk* weggevoerd ware. Zoo veel te grooter was hare vreugde, toen zij, weder te huis komende, haren man vond, die werkelijk reeds op weg naar *Frankrijk* geweest was, om naar de galeijen te worden gebragt, en ter naauwernood zijne wachters ontkomen was.

Eenen korten tijd daarna brak de oorlog weder in *Pruissen* uit. Maria besloot, naar *Sagan* te gaan, om deswege berigten in te winnen, en te huis zocht zij den sluimerenden ijver haars mans voor het vaderland weder te ontvonken. De vaderlandminnende Leeraar van haar dorp ondersteunde haar getrouwelijk, en Werder schuurde den roest van zijne wapenrusting.

Eens kwam zij, vroeger dan gewoonlijk, van *Sagan* terug, vloog ter kamer in, viel haren man om den hals, en zeide niet tranen in de oogen; »In *Breslau* verzamelen zich alle goede *Pruisen* om hunnen Koning; het uur der verlossing heeft geslagen; op, en wapen u met mij!"

De huishouding werd besteld; man en vrouw wapenden zich, hoewel hij niet geheel daarmede tevreden was, dat zijne heldhaftige echtgenoote hem weder wilde verzellen. Spottend vroeg hij haar: of het zoetelaarsleven haar zoo zeer bekoord had? Maar toen hij haar, in den Huzarenpels, op het paard zag rijden, hetwelk hij kort te voren had willen verkoopen, toen werd hij met eene inwendige vreugde en eenen heiligen ijver voor die zaak doordrongen, waarvoor zijne vrouw het zwaard had opgevat.

(Het vervolg hierna).

ADVERTISSEMENTEN.

De *Exploicteur bij den Hove van Civiele en Criminele Justitie der kolonie Suriname*, zal op den 2den Maart 1832, publiek bij Executie verkoopen;

De Plantagie JOHANNESHOOP, *cum annex*, gelegen aan rio *Saramacca*, in het opvaren, tusschen de Plantagien *la Poele* en *Monitor*, aankomende J. H. HAGENS.

Paramaribo, 18 *Februarij* 1832.

De Exploicteur,
N. L. BRAAM.

☞ Algemeene Vergadering van het Departement PARAMARIBO, der MAATSCHAPPIJ: TOT NUT VAN 'T ALGEMEEN, op HEDEN, den 27sten Februarij 1832, des Avonds ten 8 ure; Loge CONCORDIA.

Voorlezing: het Lid H. P. VAN MARK.

Wordt geland uit de Noord-Amer. Schepen *Caroline*, Kapt. M. A. PARSON, en *Aurelia*, Kapt. T. J. FOSTER, en te Koop bij J. A. MEINAHLERS:

1 d'., $1\frac{1}{4}$ d'. en $1\frac{1}{2}$ d'. Steam mill pitch pine Planken; nieuwe Backeljauw, Tabak, Mackreel, Haring, s. f. Blom en Vleesch; en per de laatste Hollandsche Schepen: alle soorten taaije en brosse Spijkers en andere IJzerwaren, Veldgereedschappen, Timmer- en Kuipergereedschappen, Breeuwwerk, gevlogte Hennip of Platting voor Stoommachines, kopere Suikerlepels en Gaten en Draadschuimers, Verfwaren, Aarde en Glaswerk; en nog in het Pakhuis voorradig: Zout, Pik, Theer, Harpuis, Touwwerk, Lamp Olie, Kaarsen en Zeep, Amer, Valaxen, ruwe Duigen, kommando Beschuit en andere Plantagie Behoeftens.

Paramaribo, 27 *Februarij* 1832.

De boedel wijlen den heer J. H. OTTINGER thans geliquideerd zijnde, zoo zal de Ondergeteekende *qq.*, den Erfgenamen hunne nog competerende Gelden, op Primo April aanstaande uitbetalen en overmaken; wordende dierhalve alle degenen, dewelke nog eenige pretentiën ten laste van gemelde boedel mogten hebben, verzocht, dezelve voor ultimo Maart eerstkomende te willen inzenden, terwijl na dato geene betalingen meer zullen geschieden.

Paramaribo, 25 *Februarij* 1832.

J. C. F. WALTHER,
qq. c. s.

HEDEN MORGEN, om 9 uren, *VENDU* aan 's Lands Magazijn, achter het fortres *Zeelandia*, van eenige vaten beschadigde witte Erwten, Boter, en verdere voor 's Lands dienst onbruikbare artikelen.

HEDEN en MORGEN MIDDAG *VENDU*, ten huize van den Heer J. BRONKHORST Jr., aan de *Waterkant*.

A. SALOMONS, zal *MORGEN*, om 9 uren op *VENDU* verkoopen:

3 Koppen Slaven; een partij Visschers Gereedschappen; een zes riems Tentpontje enz.; aankomende de Boedel van wijlen WILHELMINA van VEREUL.

Alsmede een Neger, genaamd *Willem*, aankomende de minderjarige M. STEFFENS.

De bij vorige Couranten geannonceerde Verkoop der helfte in de Plantagien *KENT* en *OXFORD*, aankomende den Boedel van wijlen SAMUEL RICKETS, zal alnu plaats hebben op Woensdag, den 29 Februarij, 's morgens ten 9 uren, op zoodanige voet en voorwaarde als zulks bij Couranten van *primo* October 1831 is aangekondigd.

J. E. LIJONS, zal Donderdag den 1sten Maart, op *VENDU* verkoopen: Provisien en Stukgoederen; mede een partij Hollandsche Deelen, om rekening te sluiten.

Voorts te gelijker tijd zal Verhuurd worden: het *HUIS* en *ERF*, staande aan de *Saramaccastraat*; aankomende de Boedel wijlen den Heer J. L. GARDÉ.

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de Erven J. BRINK.